

Forstihuuto 1/2022

MARKUS HOLOPAINEN - LEUANVEDON MAAILMANMESTARI ✦ UUTUUS: METSÄHISTORIAN PALSTA ✦
GORREJOULU SILVICALLA ✦ LUMIKAMMIN RAKENNUS ✦ FORSTINA HYYN HALLITUKSESSA

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

Kuule metsäylioppilas!

Suomen Metsäsäätiö rahoittaa metsäalaa vahvistavia hankkeita, jotka kiikaroivat pitkälle tulevaisuuteen. Niinpä olemme mukana myös tässä Forstihuudon numerossa. Opiskelijana voit hakea matka-apuraha opintojen eri vaiheissa ympäri vuoden. Tutustu somessa tarinoihimme [@metsasaatio](#).

METSÄELINKEINO – LUPA KUKOISTAA

Suomen Metsäsäätiön apurahoilla varmistetaan metsäelinkeinon hyväksyttävyyttä. Toiminta perustuu vapaaehtoisein metsäsäätiömaksuihin. Metsänomistaja voi tehdä puukauppojen yhteydessä lahjoituksen, jonka suuruus on 0,2% pystykaupan loppusummasta. Puunostaja sitoutuu lahjoittamaan tällöin saman summan. Metsäsäätiömaksu on verovähennyskelpoinen. Lisää osoitteessa [metsasaatio.fi](#).

FORSTIHUUTO 1/2022

SISÄLTÖ

- 4** Pääkirjoitus
- 5** Puheenjohtajalta
- 6** Haastattelussa Markus Holopainen: Metsätieteiden osastonjohtaja, Metsäylioppilaiden esimies, geoinformatiikan professori ja leuanvedon maailmanmestari
- 10** Ifsa
- 12** Metsähistorian palsta
- 14** Metsäylioppilaiden oma osuuskunta vuonna 2022
- 16** K113 Hyde
- 18** Pandemian kourissa Silvicalla
- 20** Silvican lumikammi
- 22** Forstina Hyyn hallituksessa
- 26** Kerhojen kuulumiset
- 28** Päivä forstina
- 29** Kysy Antero Vipuselta
- 30** Jahtivoudin palsta
- 31** Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Albert Häme
MUU TOIMITUSKUNTA Veera Korsimo, Tyyne Vuorela, Belinda Mäki, Toivo Jokinen, Taija Marttila, Kalle Koskinen, Elias Liimatainen, Mikko Autere, Venla Luttinen, Senni Kanerva, Mikko Manninen, Eemeli Kokkonen, Maria Selin, Matias Virta ja Iida Iittainen
TAITTO Johanna Tuviala, Reetta Nakari ja Pinja Hermunen
KANNEN KUVA Mikko Autere, kuvassa rakennetaan lumikammia

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyyn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry
PAINOPAikka Bookcover Oy
LEVIKKI 80 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

On huimaa ajatella näin jälkikäteen sitä joulukuun hulinaa. Torimyyntiä, karonkkaa, pikkujouluja joka sormelle ja varpaalle, tenttejä ja korona. Sitten yhtäkkiä hiljaisuus. Maaseudun rauha, mitä mainioimmat talvikelit ja kauden aktiviteetit. Kaksi viikkoa teki terää. Sen jälkeen takaisin Viikkiin, joka olikin jo hiljentynyt loman ja uusien rajoitteiden myötä. Alkava vuosi merkitsi uusiin tehtäviin ryhtymistä – uutta hulinaa.

Silmiesi edessä oleva lehti on päätoimittajaurani ensimmäinen. Askeleet toimeen ryhtymiseen olivat seuraavat: kieltäytyä pyydettäessä äläkä avaa suutasi Myon vaalikokouksessa lehdestä puhuttaessa. Suunnittele kuitenkin mielessäsi vuoden Huutoja ja totea käytännössä olevasi jo päätoimittaja ja lopuksi ilmoita käytettävyytesi Myon täydentäessä toimitsijoita.

Tekijälistaa tarkasteltaessa huomaa myös sen, että moni nimi on täysin uusi lehden sivuilla. Toimituskunta on nimittäin uudistunut hyvin kehityskelpoisella porukalla. Tässä vaiheessa ei voi kuin kiittää vanhoja tekijöitä kaikesta neuvosta ja opista sekä toivottaa uusille toimittajille onnea painetun sanan pariin. Olen hyvin tyytyväinen siihen, millaisella tiimillä tätä lehteä työstetään.

Toinen uusi asia taitaa olla mainokset. Viime vuonna käydyn väännön seurauksena Hyy ei lopeta lehtitukea kuin seinään, mutta tukea tulee kuitenkin vähemmän. Toimituksen kulujen kuittaamiseksi on Forstihuutoonkin myyty mainospaikkoja muutamille metsäalan toimijoille. Nämä toimijat ovat sellaisia,

joiden mainoksia hyvin mielellämme pidämmekin lehdessä.

Todettakoon myös se, että metsäylioppilaiden lehtitoiminta ei lehtituen loppumiseen pääty. Se päättyy metsäylioppilaiden niin päättäessä. Mainostilaa voi aina myydä, mutta kukaan muu ei arkistoi opiskelijaelämäämme lehden sivuille kuin me itse.

Lopuksi mainostan sitä, että Forstihuudossa tahdomme kannustaa opiskelijoita kantaaottavaan metsäkeskusteluun. Tuleviin lehtiin on suunniteltu ”Metsäsäasia”-niminen palsta, johon kaikki voivat lähettää tekstejä. Kirjoitit sitten sivaltavaa pakinaa tai viileän analyytistä mielipidekirjoitusta, otamme kaikki mielellämme vastaan.

Onnea kevään opintoihin. Kohta taas nähdään kampuksella!

Albert Häme
Päätoimittaja

Toivon kipinää

Taas ovat vuosi ja valta vaihtuneet ja korona jatkaa suunnitelmien vesittämistä ja päänsäivän aiheuttamista. Nyt on kuitenkin rännästä ja vesisateesta huolimatta allekirjoittaneella pessimistilläkin toivon kipinä rinnassa, rajoituksia puretaan ja tapahtumien suunnittelu on täydessä vauhdissa. Yliopistonkin puolelta on saatu kauan odotetut uutiset lähiopetukseen palauttamisesta neljännessä periodissa. Kyllä tästä vielä hyvä kevät saadaan aikaan! Uusi hallitus on ollut jo vuoden alusta asti (tai ehkä jo hieman aiemminkin) työn touhussa muun muassa toimintasuunnitelmien, apurahahakemusten ja Metsäkliimaksin järjestelemisen merkeissä. Stressitasot ovat itse kullakin välillä olleet jo melkein marvin tenttipäivän tasoilla, mutta onneksi on ihanat hallituskaverit vieressä tuke-
massa ja auttamassa, ja vanhemmilta opiskelijoilta saa aina apua, kun sitä pyytää. Tähän väliin haluankin kiittää viime vuoden hallituksen toimijoita ja erityisesti puheenjohtajaa, **Vilmaa**. Ainejärjestön eteen on tehty upeaa työtä ja tästä on meidän helppo jatkaa.

Suurin osa hallituksen jäsenistä ei ole ns. sitä normaalia yliopistoelämää päässyt kokemaan, mikä asettaa osittain haasteita, mutta luo myös uusia mahdollisuuksia. Tästä ”kokemattomuudesta” ei tarvitse murehtia sillä vanhojen perinteisten tapahtumien järjestämiseen panostetaan täysillä, vanhoja ystävyyssuhteita muiden järjestöjen kanssa herätellään uudelleen ja tämän lisäksi tehdään paljon kaikkea uutta ja kivaa. Itse olen ainakin erittäin innoissani mahdollisuuksistamme

sekä siitä, mitä tämä vuosi voi tuoda tullessaan. Poikkiteollisuutta, työelämätapauksia ja -yhteyksiä ja tietenkin paljon hauskaa ja monipuolista tekemistä ihanien metsäläiskavereiden kanssa.

Ainejärjestöä on tarkoitus kehittää tänä vuonna myös muun muassa nettisivujen uudistamisella, jäsenrekisterin uudistamisen jatkamisella, yhdenvertaisuuden lisäämisellä ja ottamalla tapahtumiin käyttöön Hyyn turvallisemman tilan periaatteet. Kaikkein tärkeimpänä haluamme, että toimintamme vastaa teidän kanssametsäläisten toiveita ja osaltaan auttaa loistavan yhteishengen ylläpitoa. Toivottavasti nähdään pian tapahtumien ja muun toiminnan merkeissä ja muistakaa, että hallituksen jäsenille voi aina tulla kertomaan kuulumisia, toiveita, murheita tai melkein mitä vaan mieleen tulee. Tsemppiä tentteihin!

Veera Korsimo

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

HAASTATTELUSSA MARKUS HOLOPAINEN: METSÄTIETEIDEN OSASTONJOHTAJA, METSÄYLIOPPILAIDEN ESIMIES, GEOINFORMATIIKAN PROFESSORI JA LEUANVEDON MAAILMANMESTARI

MARKUS HOLOPAINEN & TYTNE VUORELA

Markus Holopainen veti Viikin monitoimitalolla tammikuussa järjestetyissä leuanvedon MM-kisoissa 62 leukaa, joilla irtosi painosarjan maailmanmestaruus ja uusi maailmanennätys. Myös aiempi sarjan maailmanennätys oli Holopaisen hallussa. Kovan kunnon taustalta löytyy vuosikymmenien treeni ja monipuolinen harrastekirjo.

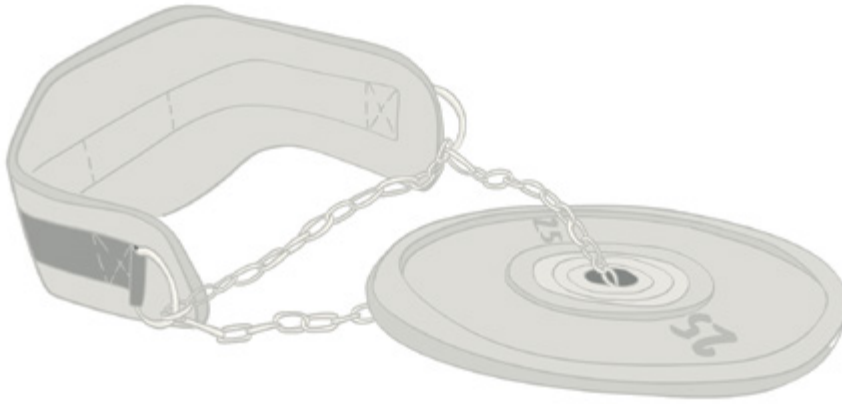
Miltä nyt tuntuu Markus?

Jaahas, oikein legendaarinen urheilutoimittajan kysymys. Täytyy vastata yhtä perinteisesti, että matka on tärkeämpi kuin päämäärä. Eli tässä tapauksessa tärkeintä on se, että pystyy tälläkin iällä edelleen treenaamaan kovaa ja vielä hienompaa, että on hauska yhteinen harrastus omien poikien kanssa. Pojat harjoittelevat lisäpainoleuanvetoa, ja ovat sanoneet, että jätetään toistot iskälle, että minulla on vielä edes yksi laji, jossa voin päteä. Treenit ovat siis pääasia, ja niissä jo näkee, tapahtuuko kehitystä. Kisojen kautta saa puolestaan näkökulmaa siihen, millä tasolla omat tulokset lopulta ovat. Ja meillä on oikein hauska leuanvetäjien porukka Suomessa, eli kisojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on mukavaa. Mutta oikein hyvältäähän nyt tuntuu, kun sain kisoissa irti lähes saman mitä treeneissä.

Miten päädyit harrastamaan juuri leuanvetoa?

Olen harrastanut leuanvetoa 8–9-vuotiaasta lähtien. Muistan, kun isä toi ensimmäisen leuanvetotangon ja veti sillä 10 leukaa. Ihmettelin, miten se oli mahdollista, kun en saanut itse sitä ensimmäistäkään. Harjoittelin joka ilta, ja siitä se sitten lähti.

Harrastin lapsena jääkiekkoa, yleisurheilua ja hiihtoa. Leuanveto oli kaikkeen muuhun hyvä tukilaji. Olin ensimmäisissä leuanvetokisoissa 14-vuotiaana: silloin tuli miesten sarjassa Vantaan mestaruus tuloksella 39 toistoa. Muistan, kun isot miehet ihmettelivät, miten hintelä poika voi vetää heitä enemmän. Mielestäni tämä on erinomainen esimerkki leuanvedon hienoudesta: toistoleuanvedossa on kolme ratkaisevaa tekijää: voiman suhde omaan painoon, tekniikka

Piirros: Reetta Nakari

ja kestävyys. Eli tämä tarkoittaa siis sitä, että kyse on todellisesta tasa-arvolajista: lapsi voi pärjätä aikuisille, iäkkäämpi nuoremmille ja naiset miehille. Lisäpainoleuanveto on asia erikseen, eli siellä pätevät samat lainalaisuudet kuin voimajajeissa yleensä.

Leuanveto on pysynyt läpi koko aikuisiän treeniohjelmassa mukana; tanko on löytynyt kaikista asunnoista. Ja sääntöhän on, että tangon ali ei saa ilman vetämättä kulkea. Pätee tänäkin päivänä, eli esimerkiksi aamusuihkuun tie käy tangon ali, joten päivän ensimmäinen sarja täytyy siinä aina unenpöpperössä vetäistä. Mutta leuanvetokisoissa tuli pitkä tauko, sillä tuon ensimmäisen kilpailun jälkeen seuraava kerta tuli vasta vuonna 2018 SM-kisoissa. Uudelle nousulle oli useita syitä: Vanhempi poikani **Akseli** (joka oli MM-kisoissa lisäpainoissa pronssilla 80–90 kg sarjassa) innostui vajaa kymmenen vuotta sitten saliharjoittelusta ja ennen kaikkea lisäpainoleuanvedosta. Hän teki meille molemmille lisäpainoihin ohjelmat. Samoihin aikoihin minulla oli ongelmia polvien kanssa, ja aiemmin harrastamani pitkän matkan juoksu oli jätettävä vähemmälle, eli oli aikaa keskittyä salijuttuihin. Pari vuotta sitten saimme innostettua treeneihin mukaan myös nuoremman poikani **Luukaksen**, mikä on ollut korona-ajan parhaita juttuja.

Kilpailuihin osallistumisen taustalla oli puolestaan **Joonas Mäkipellon** tekemät Guinness-maailmanennätykset noin 5 vuotta sitten.

Hän toi lajille laajaa julkisuutta, ja innostuin treeneissä testailemaan, olisiko häntä vastaan mitään mahdollisuuksia. Vuonna 2018 Joonas alkoi käydä Suomen leuanveto ry:n (SLRY) järjestämissä kisoissa, ja huomasin hänen mainostavan osallistumista SM-kisoihin. Ajattelin, että nyt on hyvä tilaisuus testata oma taso ja ilmoittauduin mukaan. Tuloksena oli 4. sija tuloksella 42 toistoa. Joonas voitti 58 toistolla, joka oli tuolloin 80–90 kg sarjan SE. Viimeisen kolmen vuoden aikana olen yrittänyt pikkuhiljaa kuroa Joonaksen etumatkaa umpeen, ja nyt se viimein onnistui, kun MM-kisoissa tehtiin sama tulos (Joonas oli eri sarjassa, 70–80 kg).

Millaisella treenireseptillä maailmanennätys irtosi?

No, toistoja, toistoja ja toistoja. Eli eiköhän tuo 45 vuoden kokemus jossakin näy. Mutta taustalla on myös empiiristä tutkimusta liittyen harjoitusmääriin, leuanvetoa tukeviin lajeihin, vetotekniikkaan ja nykyisin jopa oman painon optimointiin. Harjoitusmäärien osalta kokonaistuntimäärää on kaiken aikaa lisättävä, että pysyy samassa tai paremmassa kunnossa kuin 10–30 vuotta sitten. Toisaalta pelkän lajiharjoittelun lisääminen ei enää tuo tulosparannusta. Tein monet vuodet keskimäärin 100 toistoa erilaisilla sarjoilla joka päivä. Toistomaksimi ei kuitenkaan parantunut. Viimeisen reilun vuoden aikana olenkin päässyt eteenpäin korvaamalla toistotreenejä hiihdolla: kesät rullasuksilla ja talvella normaalisti.

Hiihto on myös erinomainen tukiliike, koska se vahvistaa olkapäitä ja selkää, jotka voivat pelkässä salitreeneissä kipeytyä. Yksi tekniikkaan liittyvä kehitysaskel oli siirtyminen vastaotteesta myötäotteeseen reilu vuosi sitten. Myötäote on itse asiassa hieman raskaampi tyyli, mutta lopussa hapotusta sietää paremmin, joka tarkoittaa sitä, että pysyy kauemmin tangossa. Olen myös analysoinut aika tarkasti mm. otelevyden vaikutusta tuloksiin. Lopulta viimeisen silauksen MM-kisojen onnistumiseen antoi varmasti myös se, että kyseessä oli ”kotikisa”, eli kilpailut käytiin omalla salilla ja kisatelineellä Viikin monitoimitalolla.

Täytyy mainita myös korona-ajan vaikutus: viimeisen parin vuoden aikana on ollut entistä enemmän aikaa treenata. Lisäksi kuntoa heikentävät houkutukset ovat olleet vähissä: esimerkiksi Metsäylioppilaiden järjestämät juhlat. No, tältä osin täytyy todeta, että niihin kyllä jatkossakin osallistutaan, vaikka kunto menisi alamäkeen.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Urheiluharrastuksista tulikin jo mainittua hiihto ja juoksu. Lisäksi tykkään laskettelusta, uinnista ja latinotansseista. Ammattia lähellä ovat puutarhatyöt ja metsänhoito sekä yrittäminen. Harrastuksien kirjoon voitaneen listata myös hallitushommat erilaisissa hauskoissa säätiöissä, kuten SLRY, Viikin monitoimitalo ja Silvica.

Kasvaako nälkä syödessä; tähtäätkö jo uuteen ennätykseen? Vai aiotko kenties haastaa Joonas Mäkipellon Guinness World -ennätyksen 12 tunnin leuanvedossa?

Välillä tulee voittoja ja välillä tappioita. Eli ei nälkä oikeastaan voitoista kasva. Mutta elämässä täytyy aina tähdätä uuteen nousuun. Ja onhan se hyvä, että on tavoitteita. Toiset haluavat kiivetä Mount Everestille tai vaikka soutaa Atlantin yli. Minulle riittää ainakin toistaiseksi tavoitteeksi, että pystyisin edelleen parantamaan omia tuloksiani. Mutta tokihan Joonas

Mäkipelto on edelleen innoittajani, ja on hauska seurata, kuinka jatkossakin hänelle pärjään. Joonaksellahan on toistoleuanvedossa SE / ME yli kaikkien painoluokkien (67 toistoa). Ja onhan Joonaksen lisäksi useita muitakin vetäjiä, joilla on potentiaalia tavoitella 70 toiston rajapyykkiä. Eli tuossa on hyvää tavoitetta ja mielenkiintoista kisaa lähivuosiksi.

Joonas on tosiaan tehnyt Guinness-maailmanennätyksiä 3 minuutin, puolen tunnin, tunnin, 12 tunnin ja 24 tunnin yhteistoistomäärissä. Ennätykset tehdään nopeilla sarjoilla, joiden välissä on mahdollisimman lyhyt tauko. Niissä Joonas on parhaimmillaan, koska hänellä on hämmästyttävä palautumiskyky. Eli en usko, että minulla noissa lajeissa olisi häntä vastaan mahdollisuutta.

Kannattaako metsäylioppilaiden edes yrittää haastaa sinua leuanvedossa?

Totta ihmeessä kannattaa! Muistakaa, että sen ensimmäisen leuan tekeminen on aina vaikeinta. Sen jälkeen kyse on vain treenistä. Leuanveto on hauska laji myös siinä mielessä, että kehitys on helppo mitata toistomäärissä tai kiloissa. Ja alkuvaiheessa kehitystä kyllä tapahtuu. Lisäksi leuanvedon etuja on, että sitä voi harrastaa missä vain: vaikkapa metsässä puiden oksia hyödyntäen. Viikin Monitoimitalolta löytyy MM-kisoissakin käytetty kisateline, ja se on kaikkien käytössä. Eli sinne vaan testailemaan! Jos kisat kiinnostavat, niin niistä löytyy lisätietoa SLRY:n sivuilta (www.slry.fi). Ja minulta voi aina kysellä neuvoa.

Kisoja tärkeämpää on kuitenkin liikuntaharrastuksen yleinen edistäminen. Meidän oma urheilupyhättömme Viikin Monitoimitalo tarjoaa hyvät mahdollisuudet kaikenlaiselle liikunnalle. Sen lisäksi niin opiskelijoiden kuin yliopiston henkilökunnan käytössä on Unisport, josta hienojen salien lisäksi löytyy kaikenlaista ryhmäliikuntaa. Eli nyt kun elämä näyttää taas vapautuvan, kaikki uuteen nousuun! 🌲

IFSA

[aɪ-ɛf-ɛs-eɪ] **noun**

= “a world that appreciates forests”

SELKOSUOMEKSI:

Eli se juttu, joka saattaa näyttytyä jäsenilleen epämääräisinä kirjainyhdistelminä, sekavina sähköposteina, mystisenä ja vaikeasti ymmärrettävänä organisaationa, liittyen hämärästi myös Myon metsäiseen toimintaan.

Todellisuudessa Ifsa tarjoaa matalan kynnyksen mahdollisuuksia kokea ainutlaatuisia elämyksiä, tutustua ihmisiin ympäri maailman ja oppia uutta. Kuulostaa lupaavalta, eikö?

MITÄ? MISSÄ? MILLOIN? MINULLEKO? MIKSI?

International Forestry Students' Association, eli tuttavallisemmin Ifsa on järjestö, joka yhdistää metsäalan opiskelijoita ympäri maailman.

Oma ainejärjestömme Metsäylioppilaat ry on yksi Ifsan noin 130 alajärjestöstä, joita löytyy yli 50 maasta. Ifsa ei siis vaadi erillistä liittymistä, vaan kaikki Ifsan tarjoamat mahdollisuudet ovat saavutettavissa Myon jäsenenä.

Mitä nämä mahdollisuudet sitten ovat? Ifsalla on vuosittain useita jäsenistön tapaamisia ja tapahtumia ympäri maailman, joissa pääsee tutustumaan muiden maiden

metsäläisiin ja metsiin. Ifsalla on myös 15 tärkeää yhteistyöorganisaatiota, joiden ansiosta Ifsa pääsee lähettämään delegaatteja ja osallistumaan monenlaisiin kansainvälisiin tapahtumiin, kuten YK:n ilmastokonferenssi Copiin, Faon kansainvälisen metsäpäivän työpajoihin ja moniin muihin!

Mukaan toimintaan pääsee myös vaivattomasti kotisohvalta nousematta, esimerkiksi erilaisten webinaarien ja kuukausittaisten ”Coffee Hour” -videosessioiden kautta, joissa pääset tutustumaan oman alueesi, eli Pohjois-Euroopan metsäalan opiskelijoiden jäsenjärjestöihin, osallistumaan toimintaan ja kuulemaan Ifsan ajankohtaiset metsäiset uutiset maailmalta.

NERM 2022 FINLAND – SIIS MITÄ???

Tänä keväänä meillä on kotikenttäetu, kun järjestämme yhdessä Joensuun metsäylioppilaiden ja Metsäalan opiskelijat ry:n kanssa

International
FORESTRY
STUDENTS'
ASSOCIATION

Ifsan Pohjois-Euroopan kokouksen eli Nermiin (Northern European Regional Meeting) täällä Suomessa 19-24.4.2022. Tulossa on viisi päivää metsäistä menoa Helsingin humussa ja tietysti myös Hyytiälässä. Mukaan mahtuu yritysvierailuja, retkeilyjä, työpajoja, illanviettoja ja paljon muuta mukavaa. Lisätietoja tulossa pian, joten pysy kuulolla!

Ifsan tarjoamia mahdollisuuksia on todellakin hurjasti ja rentoon porukkaan on helppoa tulla mukaan. Toivottavasti tavataan Ifsa-merkeissä!

Lue lisää osoitteista
www.ifsanet
www.ifsanet/nerm2022

ja somesta
IG: @ifsadotnet & @nerm_2022
FB: Nerm 2022

Jos kiinnostuit tai mieleesi heräsi lisäkysymyksiä, ole yhteyksissä allekirjoittaneeseen tai muuhun hurjan mukavaan porukkaan sähköpostitse osoitteeseen nerm2022@ifsanet.

Metsäisin terveisin,

Belinda Mäki

*Myön kansainvälisyysvastaava &
Ifsa-toimihenkilö*

METSÄHISTORIAN PALSTA

TOIVO JOKINEN

Tervehdys lukijat! Saadessani tehtäväkseni kirjoittaa Forstihuutoon, ei minun tarvinnut kauaa miettiä mistä haluaisin palstallani teille puhua. En nimittäin tullut opiskelemaan metsäläisyyttä ainoastaan marvaamisen mahtavuuden tai suolla rämpimisen ilosta, vaan myös mielenkiinnosta metsän ja ihmisten välistä suhdetta kohtaan. Niin kauan kuin tällä nykyisen Suomen alueella on populaatiota ollut, noin 10 000–11 000 vuotta, on ihminen muokannut metsää ja metsä ihmistä. Ajan saatossa meistä on tullut kansa, joka edelleenkin kutsuu itseään metsäläiseksi. Palstan aiheena on siis metsähistoria.

Historiaa metsän kanssa meiltä todellakin löytyy. Se on vaikuttanut kulttuuriimme ja näkyy esimerkiksi tarinoissa, lauluissa, tavaroissa, työssä ja identiteetissä. Onhan meillä oma

metsän jumalakin – Tapio. Erityisen mielenkiintoista edellä mainitun lisäksi on metsän vaikutus talouteemme ja sitä kautta muodostuneeseen yhteiskuntaamme. Puutuotteiden viennillä ja metsän omistamisella olemme hyvin pitkälti rahoittaneet yhteiskuntamme toiminnan ja luoneet vähän vaurautemme. Kirjailija **Teemu Keskisarja** näkee metsätalouden niin merkittävänä, että hänen mukaansa Suomi olisi saattanut jäädä kokonaan syntyemättä ilman monikäyttöisen luonnonvaramme taloudellista hyödyntämistä.

Tällä palstalla tavoitteenani on tuoda teille, hyvät lukijat, tietoutta metsähistoriasta. Esittelen myös mahdollisia käyntikohteita käsiteltävään aiheeseen liittyen, jotta oppimis- ja elämyskokemuksenne ei olisi ainoastaan puupohjainen. Enhän toki tiedä aiheesta kaikkea, jos

murto-osaakaan, mutta uskon monelta forstilta varmasti löytyvän tietoa ja ideoita, joita mielellisesti ottaisin vastaan.

Nyt kun olen hieman saanut asiaani pohjustettua ja puinen Sisu-rekkanikin alkaa käynnistyä matkaa varten, voin hyvillä mielin todeta uskovan tämän olevan antoisa projekti, joka vie meidät lähemmäs metsäistä historiaamme. Hypätkää siis tämän metsäantropologin kyytiin, joka kuitenkin vihreän kullan kimalluksesta sokaistuttuaan ajautui metsäekonomian kuusetuneelle tielle.

Mikä olisikaan parempi paikka aloittaa tämä matkamme metsähistorian tiellä, jollei Suomen metsämuseossa Lustossa! Museo sijaitsee ihastuttavassa Punkaharjulla, joka on tunnettu kauniista harjuistaan. Harjut ovat olleet niin vetoavia, että Itse Venäjän tsaari **Nikolai I** ihastui Punkaharjuun niin paljon, että vuonna 1843 hän määräsi alueen suojeltavaksi. Tässä Suomen kansallismaisemassa sijaitsee valtakunnallinen metsäalan ja metsäkultuurin vastuumuseo, joka vuonna 1994 avattiin yleisölle. Lehtikuusella vuoratun betonirunkoisen museon ovat arkkitehdit **Rainer Mahlamäki** ja **Ilmari Lahdelma** suunnitelleet. Alkuperäinen Lusto-rakennus on nimensä mukaisesti pyöreä, kuten puun vuosirengas.

Luston taustaorganisaationa toimii Suomen Metsämuseosäätiö, jonka perustivat vuonna 1988 noin neljäkymmentä metsä- ja puutalousalan yhteisöä ja sidosryhmää. Tarkoituksena mainitulla säätiöllä on valtakunnallisen metsäkultuurin ja metsäalan museotoiminnan edistäminen, sekä aiheeseen liittyvän viestinnän ja vaikuttamisen hoitaminen. Metsäalan erikoismuseona Lusto hoitaa tallennustyötä liittyen metsä- ja puutalouden metsäkultuurin ja metsän monikäytön aineistoon. Museon vaikuttavaan kokoelmaan kuuluu noin 10 000 esinettä, jotka ovat esimerkiksi eri aikakausien työkoneita ja välineitä, kuten ensimmäisiä harvestereita, eri aikakausien moottorisahoja ja ties millaisia metsänhoidon härpäkkeitä. Museolla on lisäksi Suomen laajin metsien käytön ja metsätalouden historiaa käsittelevä valokuvakokoelma, joka

käsittää yli 250 000 kuvaa ja negatiivia. Näitä kuvia voit käydä selaamassa myös internetissä museotietokanta *Kantapuussa*.

Museon näyttelyt ovat laajoja ja käsittelevät kattavasti omia aiheitaan. Näyttelyssä käydään läpi niin tervanpolton salat ja toiminnan laajuuden vaikutukset Suomen puustoon, kuin viimeisimmät innovaatiot erilaisten biotuotteiden saralla. Itseeni vaikutuksen tekivät yksityiskohtaiset pienoismallit ja infotaulut, jotka kuvasivat puunkorjuuta sekä metsähoitotöitä eri vuodenaikoina ja vuosikymmeninä. Lustossa voi tutustua uskomuksiin metsästä ja sen hengistä sekä tutustua tukkijätkäkulttuuriin, johon liittyvästä uitto-työstä on myös luotu näyttävät pienoismallit. Museossa on jopa mahdollisuus käydä virtuaali-hydessä! Ikävä kyllä tämä ei tarkoittanut sitä, että vieraat voivat VR-lasit laitettuaan kokea, miltä tuntuu pomppia keskiviikkona vanhan ruokalan pöydillä tai ahtautua keittiön jauholaatikkoon.

En halua kuitenkaan paljastaa aivan kaikkea, sillä suosittelen teitä kaikkia käymään museossa vähintään kerran elämässänne. Lustoon kulkevat hyvin junayhteydet, joten päiväretken tekeminen museoon esimerkiksi ystävien kanssa on mitä parhainta ajanvietettä vapaapäivänä.

Ensimmäisen kohteemme esittely alkaa nyt tulla päätökseensä ja mysteeriksi jää minne suuntaamme seuraavaksi. Onko sähkökäyttöisen puurekkanen akku ehtinyt kulua paskaksi ja matka päättyikö jo tähän? Se selviää ensi numerossa! 🌲

METSÄYLIOPPILAIEN OMA OSUUSKUNTA VUONNA 2022

Uniforstiin valittiin joulun alla uusi hallitus syyskokouksessa. Samaisen kokouksen jälkeen selviteltiin metsäylioppilaiden kovinta yritystä, kun emerituskuusikauppiat ryhtyivät painimaan pian väistyvien puheenjohtajan ja toimitusjohtajan kanssa. Illan kuluessa myös saunottiin ja maisteltiin UF-drinkkiä jokseenkin vauhdikkaassa tunnelmassa.

Osuuskunnan kokoonpanossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia. Jo monena vuonna Uniforstin kasvoina profiloituneet henkilöt jättivät toimensa ja tilalle tuli nuorempia kurssilaisia. K-110-porukka vaihtui kurssiin 113 ja onpahan toimihenkilönä yksi fuksi malliltaan K-114. Jo tämän puolesta alkavan kauden voisi siis olettaa tuulettavan toimintaa ja tuovan uutta pöhinää Thinkille.

Meininkiä leimaa selvästi näyttämisenhalu. Se on piirre, jota en ole huomannut useinkaan erikseen mainittavan arvostettavaksi, mutta ajattelen sen olevan mainio ominaisuus. Halu näyttää tarkoittaa nimittäin sitä, että uskoo omiin ajatuksiinsa ja luottaa taitoihinsa. Ja miksi me metsäylioppilaat emme luottaisikaan?

Uniforst kuitenkin on asiallista liiketoimintaa, joka ei pelkästään tarjoa metsäylioppilaille työmahdollisuuksia alan yrityksissä, mutta pyrkii myös näyttämään meidät varteenotettavina tekijöinä työelämässä. Nämä säännöissäkin todetut tavoitteet tullaan pitämään toiminnan keskiössä vuonna 2022.

Toinen suuri tavoite, joka korona-aikana on ollut haastavaa, on Uniforstin näkyvyys opiskelijayhteisössämme. Se ei pelkästään mahdollista myyjille varmemman perustan luvata keikalle tekijää, mutta muistuttaa siitä, että Uniforst todella on metsäylioppilaiden oma osuuskunta ja yhteinen projekti. Liiketoimijan ja opiskelijajärjestön roolien välillä on kuitenkin toisinaan haastava painotella.

Kannustan kaikkia liittymään osuuskunnan jäseniksi ja tarttumaan oitis tarjottaviin työmahdollisuuksiin.

Albert Häme
Hallituksen puheenjohtaja

UNIFORST

METSÄYLIOPPILAIDEN OSUUSKUNTA

ALAMME TÖIHIN

WWW.UNIFORST.FI

Uudistunut henkilöstökokoonpano tuo paljon uusia ideoita ja tavoitteita toimintaan, mutta punainen lanka pysyy edelleen samana; pääasiallinen tavoitteemme ei ole tuottaa mahdollisimman paljon voittoa, vaan tuottaa mahdollisimman paljon hyötyä osuuskuntamme jäsenistölle. Jotta tämä on mahdollista, tulevana vuonna Uniforstin suunnitelmiin kuuluu liiketoiminnan menestyksenkäs jatkaminen.

Operatiivisessa toiminnassa tulemme painotamaan sekä uusien asiakkaiden että uusien opiskelijajäsenten hankintaa. Yksi vuoden tärkeimmistä tavoitteista on jo edellä mainittu näkyvyyden kasvattaminen ja viestinnän tehostaminen erityisesti jäsenistön suuntaan. Tulevaisuudessa Uniforst tulee näkymään sekä sosiaalisessa mediassa että tapahtumissa entistä paremmin ja tarjolla olevien työmahdollisuuksien seuraaminen helpottuu.

Haluamme ottaa jäsenistömme entistä paremmin huomioon ja tarjota jatkossa jäsenillemme selkeitä etuja työnhaussa ja muussa toiminnassamme. Maistiaisena tulevasta jäseneduista voidaan nyt jo mainita pian julkistettava töiden hakemista helpottava hakijajärjestelmä.

Tulevaisuudessa Uniforstin tarjoamien töiden hakeminen hoituu siis muutamalla klikkauksella! (Huom. tästä kunnia edellisen kauden pöjille!)

Toimihenkilötiimistä löytyy monipuolista osaamista ja päivittäiset toiminnot sujuvatkin jo rutiinilla. Uusien juttujen kehittämiseksi löytyy siis aikaa ja halua. Tarjoamalla jäsenille juuri heitä kiinnostavia koulutuksia ja tapahtumia kehitämme jäsenten osaamista ja kasvatamme metsäylioppilaiden kiinnostavuutta työmarkkinoilla. Esimerkkinä Uniforstin tarjoamista koulutuksista toimii drone-kurssi, jonka uudelleenlanserausta suunnitellaan tälle vuodelle.

Kaikki jäseniltä tulevat ideat liittyen toiminnan kehittämiseen ja uusiin konsepteihin otetaan vastaan innolla. Uniforstin somesta löytyykin kevätkysely, johon saa esittää toiveita kiinnostavista työtehtävistä, koulutuksista ja muusta toiminnasta.

Taija Marttila
Toimitusjohtaja

K113 HYDE

KALLE KOSKINEN

Kerron sen, minkä muistan ja voin. Tapahtumat ja henkilöt saattavat olla oikeita. Se taisi olla sunnuntai-iltapäivä, kun käynnistin punaisen Seatin 1,9-litraista turbodieselmoottoria ja käänsin eturenkaat kohti Orivettä ja Hyytiälää. Jotain oli tapahtumassa ja jännitys kipristeli varpaissa. Hydekesä oli alkamassa.

Metsäseman pihalla oli melko hiljaista viiden aikaan. Kurssichat oli kilkatantanut kyytiä kaipaavien viesteistä ja polkupyöriä oli tarkoitus kuljettaa paikalle mummujen ja kummien avulla. Väkeä saapui hiljalleen paikalle ja Impivaaran edessä kävi kuhina. Iloiset ilmeet täyttivät rakennuksen edustan lämpöisessä kesäillassa. Vaikka emme olleetkaan The koronakurssia, niin koronatilanteen muutokset olivat heilautelleet kurssimme aloitusajankohtaa ja täysi varmuus saatiin vasta toukokuun lopulla järjestetyssä infotilaisuudessa. Kurssimme alkua oli siirretty juhannukseen ja kurssin oli määrä kestää aina elokuun loppuun saakka. Tiukka yhdeksän viikon rypistys oli alkamassa.

Löysät otettiin pois heti alkuun monessakin mielessä. Vaikka syyshyden hatarat muistikuvat noin viikon kestäneistä juhlista palasivat kummitellen mieleen, oli väki juhlatuulella heti alusta asti. Haalareita päästiin kastamaan oikein urakalla ja viimeistään torstaina Ala-Hyytiälän pellolla noin 48 celsiusasteen lämmössä mieleen hiipi ajatus rauhallisemmasta torstai-illasta. Ilta olikin rauhallinen, joskin melko erilainen, sillä pääsimme osallistumaan perinteiseen kulotukseen, joka oli kokemuksena todella vaikuttava. Yöt kukkuen ja illat marvin tehtäviä väsäten alkoi rytmi löytymään ja kaikki taisivat jopa selvittää hengissäkin ekologian osuudelle.

Epäusko ja ihmetys valtasivat mielen. Marvi oli vaihtunut ekologiaan ja professori **Harri Vasander** seiso i melko uupunee opiskelijajoukon edessä auditoriossa. Harri tyyllilleen ominaiseen tapaan alkoi kertomaan japanilaisista

kukka-asetelmista ja niiden tekemisestä silmät säihkyen. Auditoriossa kuului epäuskoinen supatus, kun kukaan juuri ja juuri hengissä selvinneistä opiskelijoista ei ollut uskoa korviaan. Katsoin suu auki kertomusta taivaasta, ihmisestä ja maasta ja lopulta oli pakko kysyä muutamalta vanhemmalta opiskelijalta, että onko tämä totta, vai onko kyseessä vedätys. Tehtävä lopulta osoittautui todeksi ja lopulta se olikin ehkä yksi hausimmista, mutta jätetään jotain arvoitukseksi niillekin, jotka eivät ole Hydekesää vielä viettäneet. En lopulta tiedä päädyttiinkö suojuhlia viettämään ja tunnustelemaan kovan pään omaavia *Sphagnum*-suvun edustajia, mutta ehdottomasti kesän hienoin kuva napattiin Vasanderista, joka osallistui hyljejahtiin.

Viikot vierivät ja kukin tahoillaan vietti kesää parhaaksi katsomallaan tavalla. Beachikentältä kuuluva tasaisen varma lentopallon kurittaminen vaihtui naurunremakkaan alakerran peräkammarissa, jonne majoittui lopulta kymmenkunta henkilöä. Harvakseltaan kolahteli soutuveneen kokka rantaan, kun innokkaimmat kalastajat kävivät tyhjentämässä saalista rantaan. Sivuhuomiona mainittakoot kesän ja todennäköisesti koko hydehistorian suurimman kalan nappamisesta. 6,7 kg:n hauki tarttui **Eetun** uistimeen ja peijaisia vietettiin muistaakseni vähintään viikko, ja kolmantena päivänä siirryimme jo värillisiin juomiin. Tässä yhteydessä lienee myös syytä mainita viikonlopputalkkareiden ansiokkaasta Kallenaution tuvalla tapahtuneesta metsäylioppilaiden edustuksesta, sekä tehdystä työstä yhteisen viihtyvyyden eteen. Ehkä vielä kymmenen vuoden päästä poltetaan nuotiolla

Kurssi 113 kesäjuhlilla

talkkareiden sinne haalimia puita ja vähintäänkin istutaan heidän rakentamillaan penkeillä.

Vaikka opiskelut veivät voimia ja lähes joka-aamuinen klo 6:n aikaan käyntiin lähtevä pyöräkuormaajan ajelu herätti hyvin nukuttujen kahden tunnin jälkeen pirteät opiskelijat, alkoi kesä lähestyä loppuaan väkisin. Juhlimaan oli päästy talonpoikaistanssien merkeissä ja hydeapproillakin saivat innokkaimmat osallistujat merkin, mutta ehdottomasti itselleni mieleenpainuvimmat juhlat olivat, kun Impivaara muuttui yhden illan aikana laivaksi. Laivalta löytyi kasvomaalausta, pallomerta, blackjack-pöytää. Laivapappien luona pystyi ripittäytymään ja kannella viilentymään, kun meno yltyi hurjaksi. Kerrottakoot vielä tässä tieteellisessä julkaisussa, että laivalla järjestettiin sokkotesti erilaisten värittömien juomien osalta. Parhaiten testissä pärjäsi Suomen lippua kantava juoma, seuraavana tuli kaikkien yllätykseksi erään Neuvostoliiton entisen johtajan mukaan

nimetty juoma, jonka jälkeen huomattavalla erolla juoma joka kantaa erään suomalaisen paikkakunnan nimeä (ei Lapua, vaikka samalle suunnalle sattuu) ja viimeisenä erään suomalaisen metsän jumalan mukaan nimetty juoma. Juomat testiin olivat siis valittu opiskelijaystävällisyytensä vuoksi. Laivaillaan päätti pelastautuminen laivan ajettua karille. Harmillisesti osa matkustajista ei suostunut poistumaan, koska kesän parhaaksi seurapeliksikin haukuttu Loopin Louie -peli oli professoreiden välillä kesken. En muista kuka siinä lopulta voitti, mutta uskoakseni häviäjiä oli useampia.

Yhteen kirjoitukseen ei kaikkea saa mahtumaan ellei kirjoita kirjaa. Paljon asioita jää kertomatta ja ehkä hyvä niin. Hydekesä on kuitenkin merkityksellinen niille, jotka sitä kulloinkin viettävät ja muut voivat palata Hydeen takaisin mielissään. Kiitos vielä omasta puolestani kaikille meidän hydekesän tehneille. 🌲

PANDEMIAN KOURISSA SILVICALLA

B. -E.

On joulukuun 18. päivän ilta. Sähköpostiin saapuu viesti korona-altistumisesta muutamaa päivää aiemmin vietyssä metsän pikkujouluissa. Olemme samana aamuna kaverini kanssa vitsailleet toisillemme muka tuntemistamme oireista. Päätämme tehdä kotitestin. Hieron tikkua nenässä ja tipautan pisaran valkoiseen lukijaan. Ei mene kuin parikymmentä sekuntia, kun jo kaksi vahvaa viivaa piirtyvät lukulaitteelle. ”Sulla on korona – sulla on oikeesti korona!” ovat kaverini ensimmäiset sanat. Menee hetki, kun saan epäuskoiselta virneeltäni reagoitua tähän ja tajuan, että minulla on nyt ihan oikeesti korona. Etsimme vallitsevat karanteeniohjeet, jotka neuvovat pidättäytymään ihmiskontakteista seuraavaksi kymmeneksi päiväksi. Tämä tietää joulua karanteeniyksiossä.

Ensimmäinen päivä sujuu vuoroin nukkuessa ja kuulumisia muiden opiskelijakavereiden kanssa vaihtaessa. Moni valveutunut metsäylioppilas on kertonut menevänsä testiin. Saan illalla vahvistuksen virallisesta testituloksesta. Minulla ei ole oireita. Tautini vaikuttaa maltilliselle.

Toinen päivä toistaa pitkälti samaa kaavaa, mutta yön aikana minulle on noussut hieman lämpöä. Puhelimen viestit tietävät kertoa, etten ole yksin. Positiivisen tuloksen saaneita alkaa ilmaantumaan lisää. Kotitestit myydään loppuun Prisman hyllyiltä.

Saapuu kolmas päivä. Lämpö on laskenut, mutta flunssa on iskenyt. En ole käynyt ulkona sitten diagnoosin ja ruokavarastotkin alkavat uhkaavasti hupenemaan. Uskaltaisinko avata oven ja poistua ulkoilmaan? Enpä taida.

Neljäntenä päivänä saapuu apua. Oven taakse on ilmestynyt kassallinen ruokaa ja sekalaisia karanteenitarvikkeita. Löydän kassista kulinaristisia raaka-aineita tulevien päivien ruokiin, hedelmiä ja marjoja täynnä hyvää tekeviä vitamiineja sekä lääketarpeita huonoimman varalle. Nyt eletään yltäkyläisyydessä. Päätän maistaa antimia. Täysipainoisen aterian jälkeen vetäydyn tyytyväisenä iltalevolle ja sytytän paketin mukana tulleen tuoksultaan nuotiota muistuttavan kynttilän palamaan. Kaikki hyvin Silvicalla.

Viides päivä, jouluaatto. Parkkipaikka on tyhjentynyt. Ihmiset ovat kadonneet joulun viettoon, kukin omille tahoilleen. Keitän joulupuuroa. Puuro saa kaverikseen runsaasti kanelia ja ripauksen sokeria. Pettymyksekseni en maista mitään. Koetan makuaistiani varmuudeksi vielä chilillä. En maista mitään – silmät vain vuotavat. Jouluaateria peruttu.

Kuudes päivä, joulupäivä. Suureksi huojennukseksi, makuaistini näyttäisi olevan palautumassa. Tunnit kuluvat. Tuijotan vuoroin yhtä seinää, neljä niistä minua. Aamu vaihtuu illaksi. On pakko päästä ulos. Kello lähestyy puolta yötä. Puen lämpimästi päälle ja poistun ulos. Taivaalta sataa isoja lumihietaleitä eikä ihmisiä näy missään. Laitan kuulokkeista soimaan ”O Helga Nattin” **Jussi Björlingin** esittämänä ja lähden taivaltamaan Latokartanon pelloille. Tämä on minun jouluyöni.

Seitsemäs päivä, tapaninpäivä. Oveen koputetaan. Puen maskin päälle ja avaan oven. Oven takana odottaa ateria. En ole tietääkseni tilannut ruokaa kotiin. Nostan pääni ja katson käytävän

päähän. Tonttuja. Näenkö harhoja? He vilkuttavat tervehdykseksi. Toivotan tontuille hyvää joulua ja he jatkavat matkaansa porraskäytävää kohti.

Kahdeksas päivä. Poimin pöydän reunalta käteeni *Sammalten kirjan* ja alan selaamaan sitä. ”*Tomentypnum nitens*: Melko kookas (5–10 cm), pystyversoinen tai koheneva, syvän keltainen tai joskus kellanvihreä, kuivana kiiltävän kullanhohtoinen sammal.” Hmm, mielenkiintoista... Vaihtaako sittenkin suotieteisiin?

Yhdeksäs päivä. Katson dokumenttielokuvia erakoista. Teemoissa toistuu kaipuu luonnonrauhaan ja muutto yksin metsän keskelle – suomalaista romantiikkaa parhaimmillaan. Lienee hyvä aika päivittää kuulumisia.

Kymmenes päivä. Karanteenini on päättymässä. Olen ollut oireeton viimeisimmän viiden päivän ajan. Suoritan kuntouttavaa toimintaa ja valmistaudun paluuseen täysivaltaiseksi yhteiskunnan jäseneksi. Teen illalla kotitestin, joka näyttää negatiivista tulosta. Kaikki hyvin Silvicalla. 🌲

SILVICAN LUMIKAMMI

TEKSTI JA KUVAT MIKKO AUTERE

Lunta on – pohdin saapuessani joulunviestosta takaisin Viikkiin. Silvican pihalla lumen läpi kahlatessani ajattelin lämmöllä ahkeraa talonmiestämme. Lumitöitä ei oltu tehty päiväkausiin. Olosuhteet olivat siis täydelliset.

Olimme pitkään suunnitelleet talviretkelykokeilua opiskelun lomassa. Ongelmana oli ollut tähän asti vajavainen varustus. Pääkaupunkiseudun hyvä lumitilanne tarjosi nyt otolliset olosuhteet opiskelijabudjetille sopivan tilapäismajoituksen rakentamiseen.

Lumikammi on perinteinen eränkävijöiden lumen sisään kaivama onkalo, jonka rakentaminen aloitetaan ison lumikasan teolla. Jotta kammista saadaan kestävä, tulee kasan olla pakkaslunta ja rakenteeltaan homogeeninen. Aura-auton kasaamiin penkkoihin kaivetut, kokkareisesta lumesta tehdyt kammit sortuvat helposti. Lunta lapioidessa tulee kasaa tiivistää tamppaamalla.

Parissa tunnissa Silvican pihaan nousikin n. 4 motin lumikasa. Lapioidemme iskujen rytmikästä ääntä luultiin erään asukkaan toimesta basson jytinäksi. Keon täytyy antaa jäätyä rauhassa ennen asumistilan kovertamista. Pakkasan kovuudesta riippuen 3–5 tuntia pitäisi riittää, mutta me päätimme kuitenkin jatkaa hommia

vasta seuraavana päivänä.

Onkalon koverrus aloitettiin merkkäamalla haluttu seinämän paksuus tikuilla. Kun tikun pää tulee vastaan, tietää silloin lopettaa kaivamisen. Onkalon kaivuu on kovaa hommaa. Vesi imeytyy housujen läpi ja lunta putoaa kauluksesta takin sisään. Tunnelia kaivettiin kuitenkin vietnamilaisen sissin sitkeydellä suuremmaksi ja suuremmaksi. Silvican asukit kävivät vuoroajoin pitämässä seuraa kaivajille ja jopa kaakaotarjoilu järjestyi. Lopulta noin parin tunnin uurastuksen jälkeen alkoi näkyä valoa tunnelin päässä. Tai ainakin tunnelin suulla, jota jouluvalot valaisivat.

Perinteisesti kammin pohjalle laitetaan kuusen havuja eristeeksi. Me emme kotoperäisiin lajeihin tyytyneet vaan haimme kuusikauppiaiden ladolta tuuheita pihdan oksia lämmittämään yöpyjien unta. Havut eivät kuitenkaan yksin riitä vaan mukavaan yöpymiseen tarvitaan hyvät talvivarusteet. Tällä saralla tekeminen hieman ontui. Allekirjoittanut puki päälleen kolme villapaitaa ja sukelsi kesämakuupussiin. Makuualustana olevaa toppatakkia kohennellessani katsoin, kun **Albert** käänsi tyytyväisenä kylkeään 3 vuodenajan makuupussin sisällä.

Vaikka kammimme vastasi neliöiltään tuttua

Silvican pikkukämppää, ei uni meinannut tulla millään. Meitä hieman hirvitti talonmiehen varoitus traktorista, joka veisi lumikasamme mennessään. Kuumottelimme että latiksen keltainen Valmetti sinetöisi jäisen sarkofagimme ikiajoiksi tai että kulkeutuisimme mereen lumilastin mukana. Tarina päättyi lopulta iloisesti, kun **Elias** (Bastu-E) tuli herättämään kuumen glögin kera. Vaikka unet jäivät tuona yönä hie-
man vajavaisiksi, niin tuskin joka talvi pääsee Viikissä nukkumaan lumikammiin. Kiitos kaikille kammin teossa auttaneille!

Loppuun lisään vielä mainoksen Silvican aamupalasta. Syksystä alkaen on tarjottu asukkaille yhteisaamupaloja. Aivan jokapäiväistä tarjoilu ei sentään ole. Tavaksi on nimittäin muodostunut, että aamupalaa on tarjolla joka

toisena tiistaina. Alun perin idea lähti siitä, että koronarajoitusten takia kaikki ihmisten välinen kanssakäyminen oli vähissä, joten toiminnalla pyrittiin ja pyritään lisäämään asukkaiden yhteisöllisyyttä. Tässä on myös onnistuttu.

Mitä aamupaloilla tarjoillaan? Mistään vesileipätarjoilusta ei nimittäin ole kyse. Ruokiin panostetaan aikaa ja rahaa. Käytännön järjestelyistä vastaa asukastoimikunta ja tarvittaessa asukkailta pyydetään apua. Joka kerta on ollut tarjolla jotain erilaista – vohveleista toasteihin ja munakkaasta riisipiirakoihin. Erityisruokavaliotkin huomioidaan.

Toivotan nykyiset ja tulevat asukkaat tervetulleiksi Silvican yhteisaamupaloille! 🌲

FORSTINA HYYN HALLITUKSESSA

VENLA LUTTINEN

Hyyn hallitus on suurelle osalle metsäläisistä hyvin etäinen ja kasvoton hallintoelin. Viidennen vuoden metsäekologi **Riina Karvoselle** se on kuitenkin ollut tiivis osa elämää jo pari kuu-kautta, sillä hän toimii tänä vuonna hallituksen jäsenenä. Hänen vastuualueensa on talous-johtokunnan puheenjohtajuus ja edustajistovaalien suunnittelu.

Pitkä polku hallitukseen

Riinan päätyminen hallitukseen ei ollut itses-täänselvyys, mutta virta vei sitä kohti sattumien kautta. Toisen vuoden opiskelijana hän oli osakunnassa tuutorina, ja jossain bileissä tuli ”kännissä ja läpällä” kirjoitettua ehdokasilmoit-tautuminen. Metsäläisten äänten voimin Riina valittiin edariin. Siellä kaikki oli aluksi outoa, ja vähän pelottavaakin, mutta pikkuhiljaa eda-rin toimintaa alkoi ymmärtää. Toisella kaudella työskentely oli jo varmempaa, kun tiesi, miten päätöksiin todella vaikutetaan. Myös osakun-talaisten edariryhmä rohkaisi kokeilemaan erilaisia tehtäviä, ja sitä myötä myös hallituspesti alkoi kiinnostaa.

”Mielestäni minulla on antaa hallitukseen koke-musta ja näkemystä, sillä tunsin jo hyvin edarin toimintaa ja olin seurannut etenkin Viikin kam-puksen haasteita useamman vuoden. En koe, että minulla olisi koskaan ollut suurta paloa vaikutta-miseen tai erityistä suunnitelmaa, mutta haluan saada asiat toimimaan. Jos kukaan muu ei sitä tee, niin sitten pitää tehdä itse.”

Hallitus tutuksi

Hallituksen jäsenyys on käytännössä kokopäi-vätyötä. Ensimmäiset viikot ovat olleet täynnä uuden oppimista ja perehdytystä vuoden teh-täviin. Rutiinit alkavat kuitenkin jo muotoutua. Hallituksen tavalliseen viikkoaikatauluun kuu-luu keskiviikkona hallituksen ”aamukoulu”, eli päivän mittaan käydään läpi ajankohtaiset asiat ja keskustellaan tulevasta toiminnasta. Torstaina aamupäivällä on hallituksen virallinen kokous, johon päätöisasiat valmistellaan jo keskiviikkona, jotta kokous saadaan vedettyä jouhevasti läpi.

Muut päivät ovat vaihtelevampia, ja niissä keskitytään oman vastuualueen tehtäviin. Hal-lituksessa toimii 12 jäsentä, joista moni hoitaa tehtävänsä yhdessä Hyyn työntekijöiden kanssa. Ylioppilaskunnalle on palkattuna liuta asiantuntijoita ja muita henkilöitä, jotka hoi-tavat erityistä ammattitaitoa vaativia tehtäviä. Työpäiviin kuuluu paljon tapaamisia ja palave-reita, jotka eivät juuri näy ulospäin, mutta joiden aikana saatiin lobata opiskelijalle hyvinkin läheisiä ja tärkeitä asioita. Riinan vastuulle kuu-luu myös vetää talousjohtokunnan kokoukset

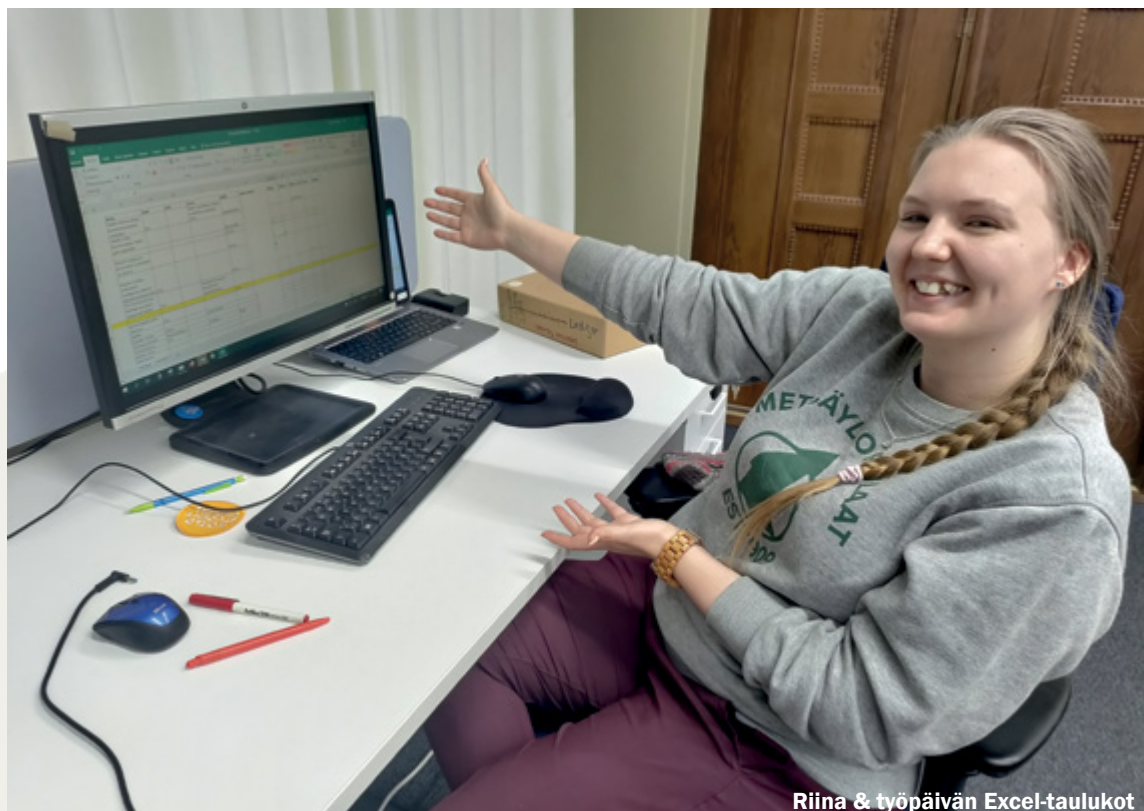
Hyyn hallitus vuodelle 2022 kokouksessa

ja valmistella niihin tulevia asioita. Talousjohtokunta koostuu edaattoreista, ja siellä esimerkiksi valmistellaan ylioppilaskunnan budjettia, päättään järjestöjen rahoituksesta ja tilojen käytöstä.

Hallituksen tehtävät ovat monipuolisia. Hyyn tapahtumat, kannanotot, viralliset edustamiset ja yhteydenpito muihin järjestöihin ovat muutamia esimerkkejä niistä. Jos olet osallistunut tuutoriseikkailuun tai lukenut Hesarista ylioppilaskunnan olevan jotain mieltä, näet konkreettisesti hallituksen työn tulokset. Paljon jää myös näkymättömiin.

”Pidämme yhteyttä muihin ylioppilaskuntiin ja SYL:ään (Suomen ylioppilaskuntien liitto) valtakunnallisista asioista. Kun tehdään yhdessä, saadaan lisää vaikuttavuutta, ja pystymme paremmin muun muassa painostamaan poliitikkoja. Esimerkiksi viime viikolla pohdittiin SYL:n eduskuntavaalikärkeä. Hallituksesta osallistuu ihmisiä myös muiden kattojärjestöjen, kuten pääkaupunkiseudun opiskelijakuntia yhdistävään World Student Capitalin kokouksiin. Kattojärjestöissä tapahtuu paljon piiloon jäävää vaikuttamistyötä.”

Riina & työpäivän Excel-taulukot

Hallitus tapaa myös yksittäisiä poliitikkoja tai järjestöjen edustajia suoraan. Helsingin kaupunkipolitiikka on erityisen tärkeää ylioppilaskunnalle, ja HSL:n lippu-uudistuksessa tehtiinkin paljon töitä opiskelijan aseman parantamiseksi.

Hallitus tekee yhteistyötä ylioppilaskunnan sisällä erilaisten valiokuntien kanssa. Valiokunnat suunnittelevat ja toteuttavat Hyyn toimintaa tietyn aiheen ympärillä, ja niihin voi liittyä kuka tahansa, joka on maksanut ylioppilaskunnan jäsenmaksun. Yleensä yksi hallituksen jäsen on vastuussa yhdestä valiokunnasta, joita ovat muun muassa ympäristö-, kehitys-, tai opintovaliokunta. Ne ovat helppo tapa lähteä vaikuttamaan ylioppilaskunnan toimintaan.

Katse edarivaaleissa

Hallitus vastaa ylioppilaskunnan pyörittämisestä käytännön tasolla, mutta korkeinta valtaa käyttää

kuitenkin edustajisto. Edustajiston kokouksissa päätetään, mitä tehdään, ja hallituksen vastuulle jää keksiiä, kuinka päätökset toteutetaan. Hallituksen kyselytunnilla edustajat voivat myös vaikuttaa hallituksen toimintaan, ja halutessaan edustajisto voi kumota hallituksen päätöksiä.

Tulevan syksyn edustajistovaalit ovat Riinan vastuulla, koska hänellä oli jo valmiiksi vahva näkemys siitä, miten niitä ei ainakaan tulisi hoitaa.

”Viikki on usein unohtettu edarivaalien järjestelyissä, eikä yksi pieni vaalijuliste Biokeskuksen aulassa juuri herätä äänestysintoa, joka on muutenkin ollut Viikissä hyvin alhainen. Äänestyksen järjestäminen ja mainonta on ollut ala-arvoista. Tarvittaisiin kunnollista vaalipöhinää kaikilla kampuksilla. Hyy voisi järjestää enemmän vaalikapa vaalipaneeleita.”

Edustajistovaalit ovat helpoin tapa yksittäiselle opiskelijalle vaikuttaa Hyyn toimintaan, ja edustajistolla on todella paljon vaikutusvaltaa.

Se muun muassa laatii linjapaperin, jossa päätetään mitä mieltä Hyy on asioista. Edarissa päätettävät asiat vaikuttavat opiskelijoiden elämään konkreettisesti, ja välillä siellä käydään koviakin väentöjä. Juuri nyt keskustelussa on esimerkiksi Vegaaninen Hyy -aloite, ja muutama vuosi sitten nautanlihan poistuminen Unicafeista herätti varsinkin Viikissä suuria tunteita sekä puolesta että vastaan. Siitä huolimatta, että moni viikkiläinen on tyytymätön Hyyn toimintaan, ei heitä juuri näy edustajistossa tai muuten vaikuttamassa.

”Jos Hyy:n toiminta vituttaa, kannattaa lähteä ehdolle tai ainakin äänestää. Sillä ketkä ehdokkaat ja mitkä ryhmät edariin valitaan on väliä. Kannattaa tutustua ehdokkasiin, ja valita sellainen, joka on samaa mieltä kanssasi.”

Hyy ja Viikin vaikea suhde

Maa-metsiksen järjestöillä ja opiskelijoilla on usein hyvin negatiivinen käsitys Hyystä. Tätä kuvaa Riina haluaisi muuttaa, ja saada Hyy:n huomioimaan myös Viikin paremmin. Yksi ongelmista on, ettei Viikissä ole Hyy:n tiloja, ja vaikka niiden mahdollisuuksia selvitettiin ennen koronaa, eivät suunnitelmat ainakaan toistaiseksi ole edenneet. Myös jäsenpalveluita on vähän, ja ne ovat tarpeellisia vain pienelle osalle opiskelijoista. Ylioppilaskunnan näkymättömyys kampuksella tekee Hyystä hyvin etäisen opiskelijoille.

Mahdollisesti Hyy:n tilojen ja palveluiden puutteen vuoksi monilla Viikin järjestöillä on jo paljon omia tiloja, ja jopa opiskelija-asuntoja. Metsäläiset saavat asuntoja Silvicalta, hengailivat kertsillä ja pitävät bileitä C-grundilla, joista mikään ei ole suoranaisesti Hyy:n alainen. Se ei kuitenkaan poista sitä, että Hyy:n vaikutusmahdollisuudet ovat huomattavasti yksittäisiä ainejärjestöjä tai säätiöitä suuremmat. Esimerkiksi Forstilan asuntolat menetettiin kaupungin vuokratontin hinnannousun vuoksi, ja ilman aktiivista opiskelijavaikuttamista samankaltaiset kohtalot voivat uhata muutakin

opiskelija-asumista.

Jäsenpalveluiden kehittäminen voisi olla yksi tapa parantaa Hyy:n toimintaa kampuksilla. Nykyisessä hallituksessa on Riinan lisäksi toinenkin jäsen, MMTDK:n opiskelija **Benjamin Lamberg**, jolle jäsenpalvelut ovat sydämenasia. Niitä halutaankin kehittää paremmiksi, ja useampia opiskelijoita hyödyttäväksi. Tähän toivotaan myös palautetta ja opiskelijoiden toiveita, joita on selvitetty jo jäsenpalvelukyselyllä. Esimerkkejä uusista palveluista voisivat olla vuokrattavat työkalut tai ylioppilaskuntaohjelmat alennukset.

On myös viikkiläisistä itsestään kiinni, kuinka hyvin vuorovaikutus Hyy:n hallituksen kanssa toimii. Esimerkiksi hallitukseen tai sen jäseniin voi ottaa yhteyttä, ja pyytää tapaamista. Suoralla keskustelulla voitaisiin selvittää järjestöjen ja opiskelijoiden kokemuksia ja toiveita helposti. Myös edaattorien kautta voi vaikuttaa. Yksittäinen opiskelijakin voi pyytää tuttua edaattoria tekemään kysymyksen hallituksen kyselytunnille.

”Ihmiset usein unohtavat, ettei Hyy ole kasvoiton kaikkivoipa koneisto, vaan siellä on oikeita ihmisiä töissä ja hallitus koostuu opiskelijoista. Ylioppilaskunta on olemassa opiskelijoita varten. Täytyy uskaltaa vaikuttaa, jotta siitä saadaan myös opiskelijoiden näköinen.” 🌲

Haastatteluun osallistui myös rescue-koira Doro, Kuva: Riina Karvonen

KERHOJEN KUULUMISET

KOONNUT SENNI KANERVA

Puukaupalliselta Kerholta tervehdys Forstihuudon lukijalle!

Kevätauringon noustessa pikkuhiljaa kaamoksen ylle päätimme jakaa kerhon kuulumisia teille, hyvät lukijat. On sanomattakin selvää, että viime vuosien maailmantilanne on vaikuttanut myös toimintaamme. Monelle vanhemman polven lukijalle PK-kerho tuo mieleen kokemukset ekskursiot eri puolelle Suomea ja muuta maailmaa. Kuitenkin maailmantilanteen johdosta nämä reissut ovat jääneet väliin viimeisiltä vuosilta. Tästä huolimatta tunnelin päässä alkaa näkyä valoa ja Kerho on valmistautumassa suureen paluuseen ekskursioiden ja tapahtumien merkeissä. Kannattaa siis olla hereillä.

Kerhon hallitukseen kuluvalle kaudelle valittiin yksi uusi jäsen, **Jessica Davidson** K-113. Muita hallituksen jäseniä kuluvalle kaudella ovat **Hannes Kokkonen** K-110, **Ville Ranta** K-110, **Niilo Häkkinen** K-111, **Emil Lemström** K-111, **Sara Sundberg** K-111, **Tiia Tuunanen** K-111, **Oona Mikkola** K-112 sekä allekirjoittanut **Mikko Manninen** K-111. Vanhoja naamoja siis piisaa, mutta tulevan vuosikokouksen odotetaan tuovan mukanaan sukupolvenvaihoksen vanhojen jyrrien luovuttaessa manttelin nuoremmille forsteille. Jos Kerhon toiminta, unohtumattomien reissujen sekä mahtavien tapahtumien järjestäminen loistavassa seurassa kiinnostaa, suosittelimme lämpimästi hakemaan Puukaupallisen Kerhon hallitukseen.

Tässä vielä listaus tulevista Puukaupallisen Kerhon tapahtumista:

- Vuosikokous Helsinki Think Company Viikissä 16.3.2022
- PK-kerhon mahdollisesti ensimmäiset sitsit TBD
- Vapputapahtuma TBD
- Ulkomaan ekskursio syksy 2022

Tapahtumista tiedotamme vielä erikseen sähköpostilistalla sekä sosiaalisessa mediassa. Mikäli et ole vielä ottanut Puukaupallisen Kerhon sosiaalisia medioita haltuun, ne löytyvät Instagramista ja Facebookista @puukaupallinenkerho.

Nähdään tulevissa tapahtumissa ja mukavaa kevättä lukijoille toivottaen,

Mikko Manninen,
Puheenjohtaja, Puukaupallinen Kerho ry

MPTK:n eli Metsä- ja puuteknologiakerhon hallitus 2022

Eemeli Kokkonen, *puheenjohtaja*
Joona Simola, *varapuheenjohtaja*
Veera Schildt, *sihteeri*
Roope Nordström, *taloudenhoitaja*
Jooseppi Äijälä
Mikko Autere
Johannes Pitkäranta
Eero Väänänen
Tuomas Härmä

MPTK:n suunnitelmiin kuuluu muun opiskelijatoiminnan tavoin aktivoitua parin hiljaisen vuoden jälkeen. Meille korona on ollut poikkeuksellisen raskas, sillä kerhon ydintehtävää, ekskursioita, ei ole voitu toteuttaa ollenkaan. Eiköhän tänä vuonna vihdoin päästä jälleen! Suunnitelmia on sekä uusia että vanhoja. Viimeisen parin vuoden aikana on yritetty ”pysyä hengissä” keksimällä jotain muuta toimintaa,

sellaista mitä on voinut pitää. Ollaan mm. kunnostettu Myon kärrysaunaa ja osallistuttu fuksiisiin. Jatkuvuus on tullut turvattua, kun kumpanakin koronavuonna on kuitenkin saatu uusi hallitus valittua ja porukka on vaihtunut. Uusien lisäksi mukana on heitäkkin, jotka vielä muistavat opiskelijaelämän ajalta ennen viheviä virusta.

Kerhon puolesta,
Pj Eemeli

MyFor's board members 2022:

Chair Maria Selin
Vice chair Elias Ervasti
Treasurer Saija Papunen
Members Anna-Liisa Granqvist, Axel Öhman, Erika Vennervirta, Belinda Mäki and Veera Korsimo

Greetings for 2022 of MyFor:

This year has begun with hope: Covid-19 pandemic is calming down. It has been a test for all of us, many have wished for variation in everyday life, and others just for their normal or any routines. The Internet has made it possible to connect beyond isolation, yet we all are tired of staring at the computer screen.

Student organizations can unite students after

being separated and remind them that this stage of life, studying at university, can be the best time of our life. I wish to see more cooperation between the organizations this year.

This year looks also promising for us. MyFor is a club of Metsäylioppilaat ry. We are for students interested in global issues and foreign affairs. Our board has six new board members this year, and we have planned an excursion to abroad for next autumn. Our first event in this year is online Exchange Evening to encourage students to go on an exchange or internship abroad and for later spring we have also some event ideas.

There is also a great opportunity to every forest student to realize that they belong to the international community of forest students. Metsäylioppilaat ry belong to the umbrella organization International Forestry Students' Association (IFSA) and IFSA's Northern Europe Regional Meeting (NERM) is organized in Finland this spring.

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: SENNI KANERVA

Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Vuorossa **Suvi Saastamoinen** (K-114).

AAMULLA ENSIMMÄISENÄ... tunsin koirani Robinin tassuttelevan naamani päällä.

ILAHDUIN, KUN... älysin että viikonloppuun on enää 2 päivää.

SELVISIN PUHUMALLA... pois ylimääräisistä työvuoroista.

ILTAPÄIVÄTEELLÄ... ikävöin tavallista arkea ja rutiineja.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... söin lounaani ennätysistä hipovassa ajassa.

ONNISTUIN... tekemään kaikki viikotehtävät 3 päivää etuajassa.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... tulevaa kesää samalla, kun laahustin loskan keskellä.

VIIDELTÄ... istuin uimahallissa ovivahdina huolehtimassa koronarajoitusten noudattamisesta.

TÄNÄÄN OIVALSIN... kuinka tärkeää on venytellä etäluentojen välissä.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... söin joulukonvehteja ja join alennuslaarista löytynyttä glögiä.

HUOMENNA AION... herätä aikaisin ja olla tuottelias!

KYSY ANTERO VIPUSELTA

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mah-tavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriin.

Lue Forstihuudon jatkosarjakuva alkaen numerosta Jouluhuuto 2015!

Miksi gradu ei etene?

Gradu etenee tekemällä. Harmillisen usein vain tekemisen esteeksi kiilaa muita, tärkeämpiä asioita kuten mustaan kuiluun tuijottaminen ja Säkkijärven polkasta tehdyn eurobeat-version luukuttaminen tuntikausia samalla pohtien, miksi gradu ei etene.

Miten saa kesätöitä?

Hakemalla. Tai nuolemalla tarpeeksi ja oikeita perseitä.

Mistä tietää, itääkö männyn siemen vai ei?

Tuikkaa se sopivaan maahan ja seuraa, mitä tapahtuu, mikäli sinulla ei ole parempaa tekemistä.

JAHTIVOUTI

Metsästyskausi on taas kerran päättynyt ja sorkkaeläinten jahtaajat vetäytyneet kotikoloihinsa Silvicalle tai minne ikinä. Mennyt jahtikausi päättyi Hyytiälän hirvestäjien osalta onnistuneesti, alun vastoinkäymisistä huolimatta. Jahtikauden saldona oli 3 aikuista hirveä ja 1 vasa, jotka kaikki kaadettiin poikkeuksellisesti koirajahdeissa. Tarkoituksena oli kuitenkin järjestää vielä yksi odotettu ajojahti tammiin alussa ja sitä varten säästeltiin yhtä aikuisen lupaa, mutta pahentuneen koronatilanteen takia jahti peruttiin. Tieto peruuntumisesta saatiin kuitenkin vasta viimeisen koirajahdin päättyttyä, erään metsämiehemme harmiksi. Kyseisen metsämies näet pääsi tähtäilemään jahdissa 10-piikkistä hirvisonnin täydellisellä ampumahollilla. Ihailtavaa itsekuria osoittaen hän kuitenkin säästi sonnin odottamaan ajojahtia, joka sitten seuraavana päivänä peruuntui...

Nyt kun jahdit on tämän kauden osalta jahdattu, on aika siirtyä omien henk. koht. lempihommieni ääreen: hoitamaan rekisteröityneen yhdistyksen toimintaan liittyvää byrokratiaa! Jesjes.

Jahtivoutinne
Matias Virta

Tervehdys! <3

Fuksikurssin Koronaa ja... eiku siis Elämää ja erotiikkaa -pikkujouluissa levinnyt surullisenkuuluista metsäkorona osaltaan edisti laumaimmunitietin kehitystä, mutta siitä huolimatta vuosi jouduttiin starttaamaan etänä. Vaikkei vuodenalku ehkä ollut aivan toivotunlainen, ei vielä kannata menettää kaikkea toivoa. Vuonna 2022 kuningatar **Elisabeth II** on ollut Iso-Britannian keulakuvana huimat 70 vuotta, **Robinin** ”Frontside Ollien” julkaisusta tulee kuluneeksi vuosikymmen ja kirsikkana kakun päällä rakkaamme Metsäylioppilaat ry täyttää 113 vuotta! Jo kahdet peräkkäiset peruuntuneet synttärjuhlistukset saadaan toivottavasti hyvitettyä tulevan Metsäkliimaksin avulla. Toivotaan, ettei jatkoja tarvitse tänä vuonna järjestää Zoomissa. Mut hei, jos niin käy, nii onhan sekin kuitenkin aikamoinen sukupolvikokemus!

Voimia ja jaksamista kevääseen!

Uunituore tiedottajanne
Iida Liittainen

Kirjaa muistiin!

28.2.

Metsäylioppilaat ry:n vuosikokous

1.3.

Laskiaisrieha

4.3.

Metsäkliimaksi

5.3.

K-114 järjestämä sillis

12.3.

Akateemisen kyykän MM-kisat Tampereella

TUNNELMA METSÄSSÄ SÄHKÖISTYY.

VERKKOLEHTI

NÄKÖISLEHTI

MAKSULLISET VERKON SISÄLLÖT

LEHTIARKISTO

METSALEHTI.FI/DIGI

Kokeile
maksutta
2 viikkoa

Metsälehti
POLKU OMAAN METSÄÄN